

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de succesorul părții vătămate, Cîneva Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2012 în cauza penală în privința lui

Stoianov Ivan Ivan, născut la 20 iunie 1980, originar și domiciliat în r-nul Cahul, s. Moscovei;

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

- 1. 06.07.2011– 01.12.2011 (prima instanță)*
- 2. 20.01.2012 – 05.06.2012 (instanța de apel)*
- 3. 04.06.2013 – 10.07.2013 (recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 01 decembrie 2011, *Stoianov Ivan* a fost condamnat în baza art. 145 al.(2) lit. i) Cod penal la 14 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a succesorului victimei, Cîneva Valentina, privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral, a fost admisă integral, încasîndu-se din contul lui Stoianov Ivan în beneficiul succesorului victimei, Cîneva Valentina suma de 75 000 lei și 3 500 lei pentru asistență juridică.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate pe dosar, a constatat că *Stoianov Ivan*, în noaptea de 23 spre 24 octombrie 2003, acționînd de comun acord cu altă persoană, aflîndu-se pe teritoriul întreprinderii ASECOOP din

s. Moscovei, r-nul Cahul, din cauza unor relații ostile apărute între ei și Cînev Ion, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu un obiect contondent dur în regiunea craniului, în urma cărui fapt i-au fost cauzate leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, după ce împreună cu acea persoană, l-au transportat cu automobilul de model „Moskvici-412” cu n/î CH AG 052 la marginea s. Lucești, r-nul Cahul, unde l-au aruncat în pădure din apropierea localității, care a decedat în urma leziunilor corporale cauzate.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- inculpatul Stoianov Ivan, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea deducerii perioadei de timp executate în Austria, unde el a fost arestat în vederea extrădării;

- succesorul părții vătămate, Cîneva Valentina, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Stoianov Ivan în baza art. 145 al. (2) lit. i) Cod penal la detințiunea pe viață și încasarea în beneficiul ei a prejudiciului moral în mărime de 250 000 lei.

Apelanta a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă în raport cu circumstanțele cauzei, nefiind luată în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite și nerestituirea prejudiciului material cauzat, de aceea inculpatului nu i-a fost stabilită o pedeapsă care ar duce la corectarea sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2012, a fost respins ca nefondat apelul succesorul victimei, Cîneva Valentina.

A fost admis apelul inculpatului, cu casarea parțială a sentinței, în partea calculării termenului de executare a pedepsei de către Stoianov Ivan și pronunțată în această parte, o nouă hotărîre, prin care termenul executării pedepsei lui Stoianov Ivan a fost calculat din 05 iunie 2012.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa în limitele legii, ținîndu-se cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal.

La fel, Colegiul penal a menționat că sentința instanței de fond urma a fi casată parțial, în partea calculării termenului de executare a pedepsei de către Stoianov Ivan, cu includerea în termenul executării pedepsei, perioada aflării lui Stoianov Ivan sub arest, inclusiv și în legătură cu extrădarea acestuia din Austria în perioada din 03 noiembrie 2010 pînă la 11 decembrie 2010 și din 11 ianuarie 2011 pînă la 05 iunie 2012.

5. În recursul ordinar declarat de succesorul părții vătămate, Cîneva Valentina, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare din motiv că inculpatului incorect nu i-a fost stabilită pedeapsa, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 al. (2) lit. i) Cod penal, la detințiune pe viață și neîntemeiat nu a fost încasat, în beneficiul ei, prejudiciul material în sumă de 50 000 lei și celui moral în mărime de 450 000 lei.

În motivarea recursului este menționat faptul că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă; prima instanță nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, existența circumstanțelor agravante și nu i-a aplicat lui Stoianov Ivan o pedeapsă care ar duce la corectarea acestuia; la fel, inculpatul nu a restituit prejudiciul material și moral cauzat ei.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Succesorul părții vătămate, Cîneva Valentina a invocat în recursul declarat, ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Însă, instanța de recurs constată că, în textul recursului declarat nu au fost aduse careva argumente privind admiterea de instanța de apel a careva erori de drept ce ar fi dus la stabilirea unei pedepse prea blânde inculpatului sau ar fi dus la stabilirea incorectă a cuantumului prejudiciului moral.

În fapt, decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, recurenta fiind de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 145 al.(2) lit. i) Cod penal, însă contestînd-o doar în partea stabilirii pedepsei acestuia, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și în partea mărimii prejudiciului moral încasat în beneficiul său.

Însă Colegiul lărgit menționează că pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, sunt juste concluziile instanței de apel conform căroră, instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al celor săvârșite de cel vinovat, corect deducînd ca fiind echitabil de a-i determina pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, ținînd cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal.

La fel, sunt juste concluziile instanței de apel precum că nu sunt temeuri de a stabili inculpatului o pedeapsă mai aspră, în acest sens neputînd fi reținute argumentele recurenței privind faptul că instanțele de fond nu au luat în considerație, la stabilirea pedepsei inculpatului, circumstanțele agravante ale cauzei ca atragerea anterioară la răspunderea penală și comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, din motiv că conform sentinței, instanța de fond, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului care se caracterizează negativ la locul de trai, anterior a fost atras la răspundere penală dar antecedentul penal este stins*, toate acestea fiind apreciate ca circumstanțe ale cauzei, instanța de fond, ținînd cont de prevederile art. 77 alin.(1) lit. j) Cod de procedură penală, nu a apreciat starea de ebrietate ca o circumstanță agravantă.

La fel, instanța de recurs menționează că în cazul cînd persoana a fost anterior condamnată dar antecedentul penal este stins, atunci, conform art. 111 alin.(3) Cod de procedură penală, se anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale, fapt ce duce la respingerea argumentului recurenței despre neaprecierea acestei circumstanțe ca una agravantă.

La fel, instanța de recurs nu găsește un careva temei de a interveni în latura civilă a hotărîrii contestate, fiind justă concluzia instanței de apel precum că succesorul părții vătămate, la examinarea cauzei nu a prezentat probe relevante ce ar fi permis de-a stabili quantumul exact al pagubei materiale solicitate, de aceea acțiunea civilă, în această parte just a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra quantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța, în ordinea procedurii civile, conform art. 225 alin.(3) Cod de procedură penală, fapt ce nu lezează nici un drept al succesorei părții vătămate.

Cît privește quantumul prejudiciului moral încasat, acesta este unul echitabil și suficient pentru satisfacția morală a succesorei părții vătămate, fiindcă în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului a decedat soțul său, ea rămînînd cu coi copii minori la întreținere, iar ultimii fiind lipsiți de tată, astfel, instanțele de fond corect apreciind, potrivit art. 219 alin.(4) Cod de procedură penală, suferințele fizice ale succesorei victimei, pierderea speranței în viață, suferințele psihice provocate de decesul soțului.

În asemenea condiții recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de succesorul părții vătămate, Cîneva Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2012 în cauza penală în privința lui *Stoianov Ivan Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 iulie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

semnătura
Petru Ursache

semnătura
Ghenadie Nicolaev

semnătura
Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător

Ghenadie Nicolaev

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE
DISPOZITIV

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de succesorul părții vătămate, Cîneva Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2012 în cauza penală în privința lui

*Stoianov Ivan Ivan, născut la 20 iunie 1980,
originar și domiciliat în r-nul Cahul, s. Moscovei;*

*Datele referitoare la termenul de examinare al
cauzei:*

- 4. 06.07.2011– 01.12.2011 (prima instanță)*
- 5. 20.01.2012 – 05.06.2012 (instanța de apel)*
- 6. 04.06.2013 – 10.07.2013 (recurs ordinar)*

Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de succesorul părții vătămate, Cîneva Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 iunie 2012 în cauza penală în privința lui *Stoianov Ivan Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 12 iulie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti